

Fővárosi Ítéltábla

4.Pf.20.477/2022/16.

A Fővárosi Ítéltábla a felperesi jogi képviselő neve ügyvéd (felperesi képviselő címe) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek – a alperesi jogi képviselő neve ügyvéd (alperesi képviselő címe) által képviselt alperes (alperes címe) alperes ellen közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2022. május 31. napján meghozott 19.P.22.506/2021/11. számú ítélete ellen a felperes részéről 12. sorszám alatt, az alperes részéről 13. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az alperes 2021. szeptember 20. napján megtartott közgyűlésén hozott közgyűlési határozat száma számú közgyűlési határozatokat hatályon kívül helyezi. A felperes elsőfokú perköltség viselésére kötelezését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 160.000 (százhatvanezer) forint + áfa mértékű együttes első- és másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a keresetében az alperes 2021. szeptember 20. napján tartott közgyűlésén meghozott közgyűlési határozatok száma számú határozatainak a hatályon kívül helyezését kérte a Ptk. 3:35-37. §-ai alapján.

[2] Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte, másodlagosan a kereset elutasítását. A per megszüntetése iránti kérelmét arra alapította, hogy a keresetlevél több súlyos hiányosságban szenved, érdemi elbírálásra alkalmatlan. Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a felperes törvényes képviselőjét az alperes fegyelmi bizottsága egy évre eltiltotta a sportszakmai tevékenységtől, mely tevékenységbe a rendezvényeken való részvétel, így a közgyűlésen való részvétel is beletartozik. A felperes törvényes képviselője más személyt meghatalmazhatott volna a képviselőtére, ezt azonban elmulasztotta.

[3] Az elsőfokú bíróság az ítéletében megállapította, hogy az alperes megismételt közgyűlése által 2021. szeptember 20. napján meghozott közgyűlési határozat száma számú közgyűlési határozatok jogsértők, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felek a költségeiket maguk viselik, továbbá a felmerült 36.000 forint illetéket az állam viseli.

Az ítélet indokolása értelmében az alperes 2021. szeptember 20. napján közgyűlést tartott, amelyen meghozta a keresettel támadott határozatokat. A közgyűlésen megjelent a felperes törvényes képviselője azzal, hogy a felperest képviselje a közgyűlésen, miután a felperes az alperesi szakszövetség tagja. A közgyűlésen azonban ténylegesen nem vehetett részt, miután regisztrációját megtagadták és így szavazati jogát sem gyakorolhatta. Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a keresetlevél hiányosságai önmagukban nem lehetnek a kereset elutasításának indokai és az alperes által kifogásolt hiányosságok miatt a per megszüntetésének a Pp. 240. § (1) bekezdés a), g) pontja, 176. § (1) bekezdés a)-i) pontja, 176. § (2) bekezdés a)-c) pontja által meghatározott feltételei nem álltak fent, így az alperes által kifogásolt hiányosságok miatt a per megszüntetésének nem volt helye. Az elsőfokú bíróság a keresetlevelet érdemi tárgyalásra alkalmasnak ítélte, ezért az ügyet érdemben bírálta el. A Ptk. 3:35-37. §, 3:29-31. §, a sportról szóló 2004. évi I. törvény (Stv.) 13. § rendelkezései felhívásával megállapította, hogy az alperes jogellenesen korlátozta felperes törvényes képviselőjének szavazati jogát, ezáltal a közgyűlésen hozott határozatai jogsértők. A jogszabálysértést azonban nem tartotta jelentősnek és az nem is veszélyezteti a jogi személy jogszerű működését, ezért csak a jogsértés tényét állapította meg és a keresetet ezt meghaladóan elutasította. Rámutatott, hogy az alperes elismerte a tárgyaláson, hogy a fegyelmi büntetést kifejezetten „X.Y.” sportszakember kapta, a közgyűlésen való részvételi és szavazati jog nem, mint sportszakembert illette meg, hanem mint a felperesi egyesület törvényes képviselőjét, mely képviselői jogot az alperes fegyelmi bizottsága nem korlátozhatta. Kiemelte, hogy a közgyűlés döntéshozó szerv, amelynek összehívása nem egyenértékű egy sportrendezvény megrendezésével, így egy fogalom alatt nem értelmezhetők. Az alperes fegyelmi bizottsága a sportszakembert eltilthatta az alperes által szervezett rendezvényeken való részvételtől, de mint a felperesi egyesület törvényes képviselőjét a közgyűlésen való részvételtől, szavazástól, azaz az alperesi sportszövetségen belüli érdekképviselőttől nem. Így megállapította, hogy a 2021. szeptember 20. napján meghozott 18-37. számú határozatok jogsértők. A jogsértés súlya alapján nem látta indokoltnak a határozatok hatályon kívül helyezését, mert a közgyűlés jelentős többséggel támogatta a határozatok elfogadását és ezen a felperes törvényes képviselőjének szavazata érdemben nem változtatott volna, és a határozatok nem veszélyeztetik alperes jogszerű működését sem. A perköltségről a Pp. 83. § (2) bekezdés szerint rendelkezett.

[4] Az ítélet ellen a felperes és az alperes is fellebbezéssel élt. A Fővárosi Ítéltábla a 4.Pf.20.477/2022/3. számú, jogerőre emelkedett végzésével az alperes fellebbezését visszautasította.

[5] A felperes a fellebbezésében az ítélet részbeni megváltoztatását, a 2021. szeptember 20. napján tartott közgyűlésen meghozott 18-37. számú közgyűlési határozatok hatályon kívül helyezését kérte és az alperes kötelezését az elsőfokú eljárásban felmerült és felszámított 110.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló perköltségének a megfizetésére. A másodfokú eljárásban felmerült költségeit is felszámította. A Pp. 383. § (2) bekezdése alkalmazását kérte, merthogy az ítélet jogszabálysértő a Ptk. 3:37. § (3) bekezdésének alkalmazhatósági konjunktív feltételei nem állnak fenn. Érvelése szerint az elsőfokú bíróságnak a Ptk. 3:37. § (3) bekezdésének alkalmazhatóságát határozatonként kellett volna vizsgálnia külön-külön és nem általánosságban, tehát egyenként mérlegelve a jogsértő határozatok tartalmát, következményét, eredményét. Megalapozatlannak tartotta az arra történt hivatkozást, hogy a felperes szavazata nem befolyásolta volna a szavazás eredményét. A jogszabálysértést súlyosnak tartotta, mivel ennek következtében a felperes, mint tag fosztatott meg legfontosabb jogától, attól, hogy a közgyűlésen részt vehessen, felszólalhasson, szavazhasson, tehát élhessen azon jogával, amellyel érdemben befolyásolni tudja az alperes működését. Megítélése szerint amennyiben a jogszabálysértés jelentős, abban az esetben már nincs jelentősége, a jogsértő határozat milyen hatással van az alperes jogszerű működésére, mivel ekkor már nem alkalmazható a Ptk. 3:37. § (3) bekezdése. A határozatonkénti vizsgálat körében külön is kiemelte a 32. és 34. sorszámú határozatokat, amelyekkel az alperes úgy terjesztette ki egy, az országos sportági szakszövetségi tevékenységi körébe addig bele nem tartozó új önálló sportágra is a tevékenységét, azt szakágnak minősítve, hogy az nem felelt meg az Stv. 20. § (5) bekezdés a) és b) pontjában foglalt feltételeknek. Őt mint a breaktánc magyarországi egyik, ha nem a legjelentősebb egyesületet az alperes megfosztotta azon jogától, hogy az álláspontját e körben ismertethesse a közgyűlésen. Utalt a közgyűlési jegyzőkönyvre, amely tartalmazza, hogy összesen maximum kilenc érintett tagszervezet volt a szavazáskor, amely a breaktáncal foglalkozott. A 32. és 34. sorszámú határozatok így emiatt sem törvényesek és így nem lett volna alkalmazható a Ptk. 3:37. § (3) bekezdése. A perköltségről való rendelkezéssel kapcsolatban kifejtette, hogy az sérti a Pp. 83.§ (1) bekezdését. Figyelemmel arra, hogy a felperes a Ptk. 3:35. §-a alapján kizárólag a határozatok hatályon kívül helyezését kérhette, így az, hogy a bíróság a Ptk. 3:37. § (3) bekezdését alkalmazta mérlegelési jogkörében eljárva, nem eshet a terhére. Utalt a BH2021.233 számú eseti döntésre.

[6] Az alperes kérelmet terjesztett elő a Ptké. 10/A. § (2) bekezdése alapján a per megszüntetésére, mivel a felperes keresetindítási joga kizárása okán megszűnt. Részletes előadást tett a felperessel szemben lefolytatott fegyelmi eljárásra, amelynek alapján 2022. július 19. napján a felperes jogviszonya megszűnt az alperes szervezetében.

[7] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kifejtette, hogy az elsőfokú ítélettel érintett határozatok nem jogszabálysértők, nem ütköznek létesítő okiratba, ezért hatályon kívül helyezésük nem indokolt. Változatlanul fenntartotta, hogy felperes keresetlevele súlyos hiányosságokban szenved. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a közgyűlési határozatok elfogadását a közgyűlés jelentős többsége támogatta, melyen a

felperes törvényes képviselőjének szavazata érdemben nem változtatott volna, továbbá a határozatok nem veszélyeztetik a jogszerű működését. Részletesen kifejtette, hogy a tagi jogállás kérdése az egyesületi magánautonómiába tartozik és ebbe avatkozott volna be a bíróság visszafordíthatatlanul, amennyiben hatályon kívül helyezi a határozatokat. Rámutatott, hogy a felperes nem tagszervezete, nem rendelkezik a szervezeti keretein belül igazolt versenyengedéllyel rendelkező versenyzővel, így nem tekinthető a breaktánc magyarországi legjelentősebb egyesületének. Továbbra is fenntartotta, hogy személy X.Y., mint sportszakember nem volt elzárva attól, hogy a közgyűlésen való joggyakorlás érdekében meghatalmazást adjon harmadik személy részére. Sportfegyelmi eljárásokkal kapcsolatosan is részletesen kifejtette álláspontját. Rámutatott, hogy a felperes törvényes képviselője sportszakembernek minősül és mint egy tag sportszervezet elnöke, törvényes képviselője a Fegyelmi Szabályzat 3. § c) pontja értelmében fegyelmi eljárás alá vonható. Részletesen kifejtette azt is, hogy a fellebbezés nem felel meg a Pp. rendelkezéseinek, így különösen a Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontjának, mert továbbra sem jelöli meg, hogy a támadott határozatok pontosan milyen jogszabályi rendelkezésbe ütköznek és milyen indokok alapján. Hangsúlyozta, hogy az ítélet nem azt állapította meg, hogy az alperes közgyűlési határozatai jogszabálysértőek, hanem azt, hogy jogsértőek és ezért alkalmazta a Ptk. 3:37. § (3) bekezdését. Érvelése szerint a közgyűlési határozatok szavazati arányaiból megállapítható, hogy a felperes részvétele esetén, illetőleg a nélkül is meghozatalra kerülnek a határozatok, amelyek a folyamatos működéséhez nélkülözhetetlen fontosságúak voltak. Megjegyezte, hogy a közgyűlési határozatok hatályon kívül helyezése a napirendi pontok kiemelt tartalmára is helyrehozhatatlan károkat, súlyos érdeksérelmet okozna neki és tagszervezeteinek, mert nem tudná megvalósítani az Stv.-ben előírt kötelező feladatait és egyetlen tagszervezet vélt érdeksérelme nem alapozhatja meg a közgyűlési határozatok hatályon kívül helyezését, amelyek az életében nagy jelentőséggel bírnak és amelyek révén az olimpiai sportággá lett breaktánc működése is biztosított. Megítélése szerint a Ptk. 3:37. § (3) bekezdésben foglalt mindkét feltételt vizsgálta az elsőfokú bíróság, mérlegelésének szempontjait kifejtette, döntését szükséges mértékben indokolta. A perköltségről való döntést is helytállónak ítélte meg, figyelemmel arra is, hogy a felperes határozott kérelmet a fellebbezési kérelmében a Pp. 83. § (1) bekezdése tekintetében nem terjesztett elő. Mindezek alapján a felperesi fellebbezés elutasítását és az ítélet helybenhagyását kérte.

[8] A felperes az észrevételében az alperes permegszüntetéssel kapcsolatos indítványa megalapozatlanságára mutatott rá, kifejtve, hogy az alperes a Fegyelmi Szabályzatot megsértve, nem a tényleges címre kézbesítette a fegyelmi eljárás iratát, határozatát, így a fegyelmi eljárás elrendelését, abban hozott döntést a jelen ügyből kifolyólag 2022. szeptember 7. napján kézbesített iratokból ismerte meg, amelytől számított 15 napon belül fellebbezéssel élt. Így vitatta, hogy tagsági jogviszonyát megszüntető jogerős fegyelmi határozat lenne, mely befolyásolná a perbeli legitimációját. Így a per megszüntetésének törvényi feltétele nem áll fenn.

[9] Az alperes megismételte a per megszüntetése iránti kérelmét, amelyben rámutatott, hogy a felperes fegyelmi határozattal szembeni fellebbezését elutasította 2022. október 28-án kelt határozatával.

[10] A felperes a tárgyalás felfüggesztését kérte a tagsági viszonyát megszüntető alperesi határozatokkal szembeni keresete alapján indult peres eljárásra.

[11] Az alperes a felfüggesztésre irányuló kérelmet nem ellenezte, azonban azt szükségtelennek tartotta, mert a csatolt keresetlevél az elsőfokon jogerőre emelkedett sportfegyelmi határozat hatályon kívül helyezésére irányul, amelyre az Stv. alapján nincs lehetőség.

[12] A felfüggesztés iránti és a per megszüntetése iránti kérelem nem, a fellebbezés alapos.

[13] A Pp. 123. § (2) bekezdés értelmében a peres eljárás felfüggesztésének feltétele az is, hogy a más polgári per már folyamatban van. A Pp. 179. § (1) bekezdés alapján a perfelvételre alkalmas keresetlevél kerülhet közlésre és a Pp. 180. § (1) bekezdés szerint a perindítás joghatásai a kereset közlésével állnak be. A felperes csak azt igazolta, hogy keresetlevelet nyújtott be, azonban annak időpontjára is tekintettel a perindítás joghatása nem állt be, így perfüggesztés nem áll fenn, ezért a Pp. 123. § (2) bekezdés feltételei nem valósultak meg. Ezen túlmenően a felperes által keresetlevél benyújtásával megindított eljárás a jelen peres eljárásnak nem előkérdése. A felperes keresetindítási jogosultságát megalapozó tagsági viszonya fennállása az alperesi szervezetben nem bíróság döntésétől függ. A jelen peres eljárásban és az alperes által hivatkozott Ptké. 10/A. § (2) bekezdés alapján a másodfokú bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy a felperes tagsági viszonya az alperesi szervezetben jelenleg is, a másodfokú bíróság határozathozatala időpontjában is fennáll-e. Ennek megítélése pedig független attól, hogy a felperes a tagsági viszonyát megszüntető alperesi határozattal szemben keresettel élt, hiszen az abban az eljárásban hozandó döntésnek a Ptké. 10/A. § (3) bekezdés alapján nincs visszaható hatálya. Mindezek alapján a felperesnek az eljárás felfüggesztésére irányuló kérelme teljesítésére nem volt eljárásjogi lehetőség.

[14] Az alperes a Ptké. 10/A. § (2) bekezdésére alapítottnan terjesztette elő a fellebbezési eljárásban a per megszüntetése iránti kérelmét. Ennek értelmében a keresetindítási jognak a per során folyamatosan, a per befejezéséig fenn kell állnia. Ha a keresetindítási jogot megalapozó jogviszonyban bekövetkezett változás folytán – a jogutódlás esetét kivéve – a keresetindítási jog megszűnik, a bíróság a pert megszünteti. Ha a pert a másodfokú bíróság szünteti meg az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi.

[15] Nem vitásan a felperes, mint az alperes tagja jogosult volt a keresetindításra, mely keresetindítási jogosultsága az elsőfokú eljárásban mindvégig fennállt. Az alperes arra hivatkozott, hogy a fellebbezési eljárás alatt a felperest jogerősen kizárta a tagjai sorából, így a felperes keresetindítási joga, perbeli legitimációja megszűnt, ezért a Ptké. 10/A. § (2) bekezdés alkalmazásának van helye. A másodfokú bíróságnak elsődlegesen azt kellett elbírálnia, hogy a felperes tagsági viszonya az alperesnél jelenleg is fennáll-e, illetve az megszűnt-e. A másodfokú bíróság megítélése szerint – az alább kifejtettek miatt – a felperes

tagsági viszonyának megszűnése kétséget kizáró módon tényként nem volt megállapítható, amelyből következően a Ptké. 10/A. § (2) bekezdés nem volt alkalmazható.

[16] Az alperes a felperes tagsági viszonyának megszűnését állította, fegyelmi eljárásban kizárás miatt. A tagsági viszony megszűnése – amennyiben bekövetkezett – nem törvényi rendelkezés, hanem törvény által az alperes szabályozási körébe is tartozó fegyelmi eljárás lefolytatása eredményeként következett be. A felperes vitatta a tagsági viszonya megszűnését, az alperes e körben tett állításait. A jelen perben nem képezhetette a bíróság feladatát annak elbírálása, hogy az alperes szabályszerűen lefolytatott eljárásban hozta-e meg a felperes kizárásáról a határozatát. Az azonban tényként volt megállapítható, hogy az alperes a felperessel, mint tagjával szemben az Stv. 13. § alapján sportfegyelmi eljárást folytatott le, az Stv. 14. § (3) bekezdésére tekintettel megalkotott fegyelmi szabályzatában (a továbbiakban: FSZ) foglaltakra is figyelemmel. Az alperes elsőfokú fegyelmi szerve határozatában az Stv. 13. § (3) bekezdés n) pontja alapján a fegyelmi szabályzatban meghatározott [FSZ. 6.§ (2) bekezdés h) pont] kizárás fegyelmi büntetést alkalmazott a felperessel szemben. Ugyanakkor az is tény, hogy másodfokú fegyelmi határozat hozatalára nem került sor, mert az alperes az elsőfokú fegyelmi határozattal szembeni fellebbezést elutasította [FSZ. 53. § (2) bekezdés b) pont], és megállapította az elsőfokú fegyelmi határozat jogerőre emelkedését. A felperes keresetet terjesztett elő az elsőfokú fegyelmi határozattal, valamint annak – a fellebbezést elutasító határozat következtében való – jogerőre emelkedését megállapító határozattal szemben. A jelen eljárásban a bíróság nem vizsgálhatta és nem bírálhatta el, hogy az Stv. 14. § (2) bekezdés rendelkezései alapján a felperes a vele szemben hozott fegyelmi határozatokat, így az elsőfokú fegyelmi határozat jogerőre emelkedését megállapító határozatot támadhatta-e bíróság előtt. Azon tényből azonban, hogy az alperes a felperessel szemben lefolytatott fegyelmi eljárásban nem hozott másodfokú fegyelmi büntetést tartalmazó határozatot és a felperes a fellebbezését elutasító, így az elsőfokú fegyelmi határozat jogerőre emelkedését megállapító alperesi határozatot bíróság előtt támadta meg, az ítéltábla megítélése szerint nem állapítható meg a jelen eljárásban kétséget kizáró módon, hogy a felperes tagsági viszonya ténylegesen megszűnt. Amennyiben ugyanis a felperes keresete alapján az elsőfokú fegyelmi határozat elleni fellebbezését elutasító határozat hatályon kívül helyezésre kerül, nincs jogerős felperest kizáró alperesi határozat. Ismételten hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy e kérdésben az ítéltábla nem foglalkozhat állást, mivel ezáltal a felperes keresete alapján eljárni jogosult törvényszék hatáskörét vonná el. A kifejtettek alapján jelenleg olyan speciális helyzet áll fenn, amelyből következően teljes bizonyossággal nem állapítható meg, hogy a felperes tagsági viszonya már nem áll fenn, ezáltal megszűnt volna a perbeli legitimációja, ezért a Ptké. 10/A § (2) bekezdés alkalmazásának feltétele nem állt fenn.

[17] A felperes perbeli legitimációja fennállása folytán a jogvitát érdemben, az elsőfokú ítéletet támadó joghatályos felperesi fellebbezési kérelemhez és alperesi fellebbezési ellenkérelemhez kötötten kellett elbírálnia a másodfokú bíróságnak.

[18] Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában elírást vétett, ezért az ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolásában, így különösen a [22], [24] bekezdésében a „X.Y.” sportszakember, felperesi törvényes képviselő nevét pontosítja, a név helyesen személy X.Y..

[19] Az alperes autonóm szervezet, amelynek működésébe a bíróság csak a jogszabályok által meghatározott esetekben és mértékben avatkozhat be. Az alperes működését elsődlegesen az Stv. rendelkezései és az Stv. 20. § (3) bekezdése alapján, amennyiben az Stv. eltérően nem rendelkezik, a Civil tv. és a Ptk. egyesületekre vonatkozó szabályai megfelelő alkalmazása mellett szabályozzák. Az alperes és szervei a működésük során kötelesek betartani a rájuk vonatkozó jogszabályokat és az alperesnek a jogszabályi keretek között megalkotott alapszabályát és egyéb szabályzatait, így a fegyelmi szabályzatának rendelkezéseit is. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint az alapszabályon kívül az annak alapján megalkotott egyéb belső szabályzatok, így a fegyelmi szabályzat megsértése is alapot adhat a keresettel támadott határozat hatályon kívül helyezésére. A felperes azért támadta az alperes 2021. szeptember 20. napján tartott közgyűlésen meghozott 18 – 37 számú határozatokat, mert mint tag törvényes képviselője útján nem vehetett részt a közgyűlésen. A bíróság ehhez kötötten kellett, hogy elbírálja a közgyűlési határozatok és ezen határozatok meghozatalához vezető eljárás, a közgyűlés összehívása és megtartása jogszabályba, alapszabályba ütközését, továbbá azt, hogy ennek következtében a Ptk. 37. § (1) illetve (3) bekezdés alkalmazható.

[20] A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján tényként volt megállapítható, hogy az alperes a felperes törvényes képviselőjével, mint sportszakemberrel szemben folytatott le fegyelmi eljárást, amelynek eredményeként személy X.Y. sportszakembert egy évre eltiltotta a táncsporttal kapcsolatos sportszakmai tevékenységtől. A fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra is figyelemmel a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az Stv. 11/A. § meghatározza a sportszakember jogállását, ezáltal azt, kit kell sportszakembernek tekinteni. Ezen túlmenően az alperes FSZ. 3. § (1) bekezdése is meghatározza kik sportszakemberek. Az elsőfokú bíróság helytállóan hívta fel a Ptk.-nak a törvényes képviseletre vonatkozó rendelkezéseit. Az alperesnek sportszervezetek a tagjai. A Ptk. 3:29. §-al összhangban szabályozza az alperes az alapszabálya 7. §-ában, hogy a közgyűlésen a sportszervezet tagot a bírósági nyilvántartásba vett képviselője képviselheti. Az alperes alapvetően az Stv. által meghatározottak szerint működhet, az Stv. és egyéb jogszabályi keretek között alkothatta meg alapszabályát, és szabályozhatta működését, így azt, kik lehetnek a tagjai, a tagjai közgyűlésen miként vehetnek részt stb. Az alperesnek arra jogszabály által biztosított lehetősége nincs, hogy a tag sportszervezet, így a felperes törvényes képviseltét, a törvényes képviselő személyét, a törvényes képviseltet érintő minőségében korlátozza. Így arra nem volt az alperesnek jogszabályi lehetősége, hogy a felperes törvényes képviselőjét a felperes képviseletében korlátozza, megakadályozza. Nem vitásan a felperes törvényes képviselője a közgyűlés időpontjában személy X.Y. volt. E törvényes képviseleti jogtól elkülönül és nem is kapcsolható össze személy X.Y., mint sportszakember, sportszakmai tevékenysége. Az alperesnek a sportszakemberrel szembeni fegyelmi büntetése és annak következményei nem hathattak ki a felperes törvényes képviselőjére, a törvényes képviseleti jogra. Az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a FSZ. 3. § (3) bekezdése szerinti „ülésen” a közgyűlést is érteni kell. A fenti törvényi rendelkezésekből következően a törvényes képviseletre kihatása nem lehetett a sportszakemberrel szembeni eljárásnak, fegyelmi büntetésnek.

[21] Az alperes alapszabálya határozza meg a tagsági jogokat, amelyek közül az egyik legfőbb a közgyűlésen való részvétel, szavazás joga, amely minden tagot megillet. A

jogi személy képviselőjére a nyilvántartásba bejegyzett törvényes képviselője jogosult. Az alperes saját alapszabálya 7. § (1) bekezdése ugyancsak úgy rendelkezik, hogy a tagot a közgyűlésen a bírósági nyilvántartásba vett képviselője képviselheti. Az alperes a felperes törvényes képviselőjének képviselési jogát nem vonhatta meg. Az alperes a jogi személy tagja törvényes képviselőjére kiható szabályok, a törvényes képviselőt mintegy megszüntető határozat meghozatalára nem volt jogosult. Az alperes által személy X.Y. sportszakemberrel szemben hozott fegyelmi határozat nem hathatott ki a személy X.Y.t, mint a felperes törvényes képviselőjét megillető jogokra. Mindezek alapján az, hogy a felperes törvényes képviselője az alperes közgyűlésén nem képviselhette a felperest, és ezáltal a közgyűlésen a felperes nem vehetett részt, jogszabályba és az alperes alapszabályába ütközik. Az által, hogy képviselője nem vehetett részt a közgyűlésen, és nem is szólalhatott fel, nem szavazhatott, a felperes az alapvető tagi jogait nem gyakorolhatta. A felszólalás joga olyan jog, amelynek gyakorlása útján a tag az adott napirendi ponttal kapcsolatban kifejtheti véleményét, mások felszólalására reagálhat, ütközhetnek ezáltal a vélemények, amelyek folytán egymás véleményét is alakíthatják egy adott szavazásra bocsátandó kérdésben. Az, hogy egy felszólalás eredményeként milyen szavazati arány alakul ki és így mennyiben módosult volna a felperes felszólalásával a keresettel támadott határozatok szavazati aránya, nem ítélt meg. Ugyanakkor a hozzászólás alkalmas arra, hogy befolyásolja a többi tag véleményét és így végső soron a szavazás eredményét is.

[22] A kifejtettek értelmében a felperes törvényes képviselőjének kizárása a közgyűlésen való részvételből olyan lényeges törvényt sértés, amely alapvető tagsági jogot érint és amely kihatott a közgyűlés megtartására, a határozatok meghozatalára. Ezért a Ptk. 3:37. § (1) bekezdés értelmében a keresettel támadott közgyűlési határozatok hatályon kívül helyezése indokolt. A határozatok tartalmára tekintettel, az alperesi autonómia okán új határozat elrendelése nem volt szükséges.

[23] Az előbbiekből az is következik, hogy az alapvető tagsági jog sérelme okán a Ptk. 3:37. § (3) bekezdés alkalmazhatóságának feltételei nem állhattak fenn.

[24] Az ítéltábla ezért a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a keresettel támadott határozatokat hatályon kívül helyezte.

[25] A felperes mind első- mind másodfokon pernyertes. Ezért a perköltség viselésről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kellett határozni. A felperes által felszámított első és másodfokú eljárásban felmerült költségeket az ítéltábla a Pp. 82. § (1) bekezdés szerint elfogadta és ennek alapján határozta meg az alperes által a felperesnek fizetendő első- és másodfokú perköltséget.

[26] A személyes illetékmentesség alapján az elsőfokú ítéletnek a le nem rótt kereseti illetékre vonatkozó döntése helytálló volt, ezért azt helybenhagyta a másodfokú bíróság.

[27] A személyes illetékmentesség folytán le nem rótt fellebbezési illetékről a Pp. 102. § (6) bekezdés értelmében határozott a másodfokú bíróság.

Budapest, 2022. november 29.

Dr. Németh László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó s.k.
Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Molnár
bíró